

Ο ΝΕΙΡΟΠΟΛΗΣΙΣ

✦ ΤΙ ΒΛΕΠΩ ΤΙ ΑΚΟΥΩ ✦

ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ

ΑΡΑ θιν' ἄλδς
ἐτριγύριζα ἓνα ὄ-
ραιοῖον δειλινὸν τοῦ
Ἰουλίου. Ἡ Κα-
σιέλλα ἐβυθίζετο
εἰς τὸ πένθος τῆς
σκιάς τῆς. Τὸ Νέ-
ον Φάληρον ἠκί-
ζετο ὡς ντιστεγκέ

δεσποινίς εἰς τοῦ ἠλεκτρικοῦ τὰς ἀνταγωγίας.
Ἡ Τζιτζιφιές, ὡς παλαιὰ Ἀθηναία, μετ' τῆς
προϊστορικῆς παράγκης τῆς, βωβή. Καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀπορροῦτος βράχου τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου,
θρόνου ὃν ἐλάξενσε τὸ κύμα καὶ ἐχρῦσασεν ἡ
ἀκίς παρακολουθῶ τὰς ταλαντεύσεις μιᾶς κομ-
ψῆς λέμβου, μετ' ἀναπεπταμένον λευκὸν ἰστίον,
ἡ ὁποία φέρει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἐν ἀλαβά-
στρινον σῶμα μιᾶς δραπέτιδος τῶν Ἀθηναϊκῶν
μεγάρων. Πότε ὑφνοῦται καὶ πότε κατέρχεται,

ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ ἄνθρωπος ὅσους πότε
ἠδύνηται καὶ πότε συνορροῦται, πότε ἀνυφοῖ-
ται καὶ πότε καταπίπτει. Καὶ ἡ χαρίεσσα ναυ-
βάις, ὡς μυθολογικὴ Νηρηΐς ἐκ τοῦ ἀφροῦ
πρὸς στιγμὴν ἀνικύφασα, ὑπῆρξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς
πρὸς τὴν γαλανὴν πατρίδα των: τὸ σιερέωμα,
ἐνῶ ἐγὼ ἐσφηνωμένος εἰς τὸν βράχον τῆς
πραγματικότητος τὴν παρομοιάζω πρὸς τὴν Ἀ-
λήθειαν, ἥτις τόσον πολὺ ταλαντεύεται ἐδῶ κέ-
τω καὶ ἡ ὁποία αἰωνίως νοσταλγεῖ τὴν αἰθερίαν
τῶν ἀμῶν κοιίδα, τὸν κναροῦν τῆς κνανῆς
θαλάσσης ἐραστήν, τὸν οὐρανόν.

✦

ΔΙΑΤΙ ΒΡΕΧΕΙ

Ο ΘΕΟΣ δὲν εἶναι ἀμφιβολία διὰ μετενόησε
διότι ἐπλασε τὸν κόσμον. Καὶ κάθε φορὰ ποῦ
τοῦ δίδεται ἀφορμὴ γὰρ τὸ σκέπτεται, κλαίει.
Καί... βρέχει.

✦

ΜΙΑ ΣΚΕΨΙΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο ἢ μία τερα-
στία παρεξήγησις.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ